

[Bramsnæs.]

skal undgælde. Jeg kan ikke se, at der paa Forhaand er noget, der gør det naturligt, at Finansministeren, naar han behøver et Par Millioner, tager dem fra Tobaksindustrien og derefter slaar sig for sit Bryst og siger: Jamen, jeg gaar dog ikke til Cigaretterne og Tobakken, men kun til Cigaretterne. Jeg kan ikke se nogen som helst Begrundelse for at gaa til netop denne Industri i Øjeblikket og sige, at det er den, der skal bære de nye Byrder. Efter min Mening har denne Industri tilstrækkelige Byrder; men hvis man kun tilsigtede en Omlægning af det Skatte-tryk, der hviler paa den, vilde Forholdet stille sig noget anderledes. Det vilde ganske vist ikke give nye Penge i Statskassen, men det vilde efter min Mening have været mere tiltalende, hvis man skulde beskæftige sig med Tobaksindustrien som en Helhed ud fra en Betragtning som denne: Der er visse Produkter indenfor denne Industri, som kunde trænge til en Smule Lettelse, og det er muligt, at Industrien som Helhed kan klare sig bedre, hvis vi letter et Sted indenfor Industrien og lægger lidt mere andesteds hen. Hvis man ved dette Forslag havde brugt den Forøgelse af Cigaretbeskatningen, som her er Tale om, til at lette Beskatningen indenfor navnlig Cigarproduktionen, vilde jeg antage, at det havde været lettere at faa en virkelig Forhandling i Gang mellem Rigsdagens Partier, som kunde have samlet Enighed. Saa havde der været Tale om en Omlægning indenfor en Industri, og man havde saa maattet skønne over, om det vilde være lettest for Industrien at bære Byrden paa den ene eller paa den anden Maade; men saa havde der ikke været Tale om som her at paalægge en bestemt Industri nye Byrder. For det er jo det, det drejer sig om.

Saa hævder man, at Forslaget er nødvendigt, for der skal skaffes Kompensation for et Lovforslag, som er fremsat i Folketinget, og som drejer sig om Nedsættelse af Tinglysningsafgifter og Stempelafgifter paa Veksler. Jeg vil antage, at den højtærede Finansminister faar dette Forslag gennem Rigsdagen nogenlunde uændret. Der er jo almindelig Sympati for Nedsættelse af saadanne Omsætningsskatter, hvor det er muligt, men man bør dog maaske nærmere undersøge, om netop de allerstørste Pengeforretninger er dem, der trænger mest til Lettelser, naar det gælder Omsætnings-skatter: Jeg vil imidlertid gaa ud fra, at den højtærede Finansminister vil faa dette Forslag nogenlunde godt i Land ved Rigsdagens Behandling, men deraf forekommer

det mig aldeles ikke, at man kan drage nogen som helst Slutning om, at det er berettiget at forhøje Cigarettskatten. Det er en Sammenkædning af Ting, der aldeles ikke har noget med hinanden at gøre, og som jeg aldeles ikke forstaar. Den højtærede Finansminister vilde sikkert kunne faa sit Forslag om Lettelse af Tinglysningsafgifterne og om Lettelse af i hvert Fald en Del af Vekselafgifterne igennem uden at foreslaa Rigsdagen nogen Kompensation; det vilde Rigsdagen saa meget lettere kunne gaa med til, som vi jo ved, at den højtærede Finansminister svømmer i Penge. Ellers kunde han ikke, saaledes som Tilfældet er, foreslaa, at man nedsætter Formueskatten med 10—11 Mill. Kr., og at man nedsætter Skatten for de store velhavende Selskaber med ca. 3 Mill. Kr. Det maa jo betyde, at der er Penge til det, og saa forstaar jeg slet ikke, hvorfor man, naar der er Tale om at lette nogle Tinglysningsbyrder og nogle Stempelskatter, behøver at sige: Saa maa Tobaksindustrien skam igen holde for. Det forekommer mig at være en ejendommelig Sammenknytning af Tingene, som ikke hører hjemme i Realiteternes Verden, for det forudsætter netop, at den højtærede Finansminister ikke paa anden Maade kan skaffe sig nødvendig Kompensation. Men det vilde dog ikke være vanskeligt, naar man har Raad til at fremsætte saadanne Forslag som dem, der for Tiden foreligger i Folketinget, hvor det drejer sig om 11 Mill. Kr. til Formueejerne og om 3 Mill. Kr. til de store velhavende Aktieselskaber. Saa kan man virkelig ikke komme til Rigsdagen og sige, at man trænger til Kompensation for en Nedsættelse af disse Tinglysningsbyrder og Stempelskatter, og at man derfor igen maa gaa til Tobaksindustrien, som man er gaaet saa mange Gange til, naar det gjaldt om at lægge Byrder paa Forbruget. Nej, hele denne Kompensations-teori, som er opstillet af den højtærede Finansminister, holder ikke for en nøjere Prøvelse. Det kan kun være, om jeg saa maa sige, ved et flygtigt Syn paa Tingene, at man kan finde nogen Realitet i et saadant Kompensationskrav. Hvis man undersøger den samlede Skattesituation, saaledes som den for Tiden foreligger for Rigsdagen, vil man se, at der ikke er nogen som helst Nødvendighed for Kompensationskravet.

Det er blevet hævdet af den højtærede Finansminister, at Cigaretpriserne ikke vil stige. Det tør jeg naturligvis ikke have nogen Mening om, men det er vel nok sandsynligt, at det teknisk set vil være meget vanskeligt at forhøje Prisen paa Cigaretter til 2½ Ø., fordi de formentlig af praktiske